

P. VERGILI MARONIS

et tamen hanc pelago praeterlabare necesse est:
 Ausoniae pars illa procul quam pandit Apollo.
 uade,' ait 'o felix nati pietate. quid ultra 480
 prouehor et fando surgentis demoror Austros?'
 nec minus Andromache digressu maesta supremo
 fert picturatas auri subtemine uestis
 et Phrygiam Ascanio chlamydem (nec cedit honore)
 textilibusque onerat donis, ac talia fatur: 485
 'accipe et haec, manuum tibi quae monimenta mearum
 sint, puer, et longum Andromachae testentur amorem,
 coniugis Hectoreae. cape dona extrema tuorum,
 o mihi sola mei super Astyanactis imago.
 sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat; 490
 et nunc aequali tecum pubesceret aeuo.'
 hos ego digrediens lacrimis adfabar obortis:
 'uiuete felices, quibus est fortuna peracta
 iam sua: nos alia ex aliis in fata uocamur.
 uobis parta quies: nullum maris aequor arandum, 495
 arua neque Ausoniae semper cedentia retro
 quaerenda. effigiem Xanthi Troiamque uidetis
 quam uestrae fecere manus, melioribus, opto,
 auspiciis, et quae fuerit minus obuia Graeis.
 si quando Thybrim uicinaque Thybridis arua 500
 intraro gentique meae data moenia cernam,
 cognatas urbes olim populosque propinquos,
 Epiro Hesperiam (quibus idem Dardanus auctor
 atque idem casus), unam faciemus utramque
 Troiam animis: maneat nostros ea cura nepotes.' 505
 Prouehimur pelago uicina Ceraunia iuxta,
 unde iter Italiam cursusque breuissimus undis.
 sol ruit interea et montes umbrantur opaci;